

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten.

EEN GEVAL VAN PAS-VERGIFTIGING MET HAEMOLYSE

Naar aanleiding van het artikel van dr. J. C. J. BURKENS¹ zou ik graag enkele opmerkingen maken:

1. Het para-aminosalicylzuur of zijn natrium- of calciumzout verwekken geen zo hevige toxische reacties. Ik heb een geval beschreven van haemolytische anaemie met zware leverstoornissen, ontstaan na toediening met een intraveneuze druppelinfusie van 20 gram PAS (vrij zuur)². In dit geval was de oorzakelijke factor duidelijk het door ontaarding van de oplossing ontstane para-aminophenol.

2. De toxische stof, die de oorzaak is van de zo genaamde PAS-vergiftiging van dr. BURKENS zal ook wel het para-aminophenol zijn, te meer daar het p-aminosalicylzuurgehalte van de tabletten duidelijk verminderd was. Het bepalen van de hoeveelheid der aanwezige aminophenolen is echter niet zo moeilijk en ware van groot nut geweest.

3. Ik vind het onlogisch zo de nadruk te leggen op de buitenlandse herkomst van het gebruikte PAS. Vergeten wij niet, dat het eerste PAS door Ferrosan (Malmoe) en Wander (Bern) op de markt werd gebracht. Men moet er veeleer aan denken, dat overal minderwaardige producten in de handel worden gebracht (die dan natuurlijk goedkoper zijn). In het geval van dr. BURKENS denk ik echter, dat de tabletten door te lang bewaren in een vochtige atmosfeer ontleed waren.

Literatuur: 1. J. C. J. BURKENS (1951) *N.T.v.G.* 95, 3788. 2. R. DE BEULE (1951) *Schw. med. Wschr.* 81, 1060.

Antwerpen, 2 Maart 1952

R. DE BEULE

BEVALLING NA INVERSIO UTERI

Naar aanleiding van het artikel van collega WALLENBURG¹ leek het mij nuttig het beloop van de baring te beschrijven bij een vrouw, die 5 jaar te voren een inversio uteri in het kraambed had doorgemaakt, waarvoor zij volgens SPINELLI was geopereerd.

Zij bleek thans ongeveer 3 maanden zwanger te zijn (laatste menses 13 Juli 1951). Zij voelde zich goed, doch was begrijpelijkerwijze angstig voor de afloop van de komende bevalling.

In het leerboek van DE LEE-GREENHILL vond ik de volgende richtlijnen: 1e. Men dient zo conservatief mogelijk te handelen. 2e. Indien de inversio uteri manueel was gereponeerd moet nauwlettend worden gewaakt tegen complicaties in het nageboorte-tijdperk en kraambed, zoals herhaling der inversio uteri en nabloedingen. 3e. Indien de inversio uteri operatief was verholpen, kan men een ongecompliceerde bevalling verwachten en behoeft men niet bang te zijn voor uterusruptuur. 4e. Een sectio caesarea dient eerder te worden overwogen bij vrouwen, wier inversio uteri manueel was gereponeerd, dan bij haar, die hiervoor waren geopereerd.

3 April 1952 kwam patiënte in partu, welke bevalling als gevolg van weinig krachtige weeën traag verliep. De nageboorte bleef vastzitten en toen patiënte begon te vloeien, heb ik deze manueel onder een roesje verwijderd.

Het kraambed was verder ongestoord. Bij onderzoek 4 weken na de bevalling werd het ostium uteri gesloten gevonden en de baarmoeder van normale grootte.

¹C. S. WALLENBURG (1952) *N.T.v.G.* 96, 1066.

Amsterdam, 5 Mei 1952

W. D. MULLER

VERMAGERINGSKUREN EN ADVERTENTIES

In No. 20 van dit *Tijdschrift* dd. 17 Mei 1952 trof mij de volgende tegenstrijdigheid:

Op bl. 1209 antwoordt de Redactie naar aanleiding van een vraag over vermageringskuren onder andere: „ontgiftigd thyreoid bestaat niet”.

Hetzelfde nummer bevat tegenover bl. 1224 een advertentie die een bladzijde beslaat, als reclame voor apondon, ontgiftigd thyreoid.

Het komt mij voor, dat een tijdschrift van een wetenschappelijke standing zoals het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde*, een dergelijke misleidende advertentie niet behoort op te nemen, gezien de stellige ontkenning van het bestaan van een dergelijk middel enige bladzijden tevoren.

Leerbroek, 19 Mei 1952

W. FOKKENS